

Những sự thật không thể chối bỏ (phần 10)

Triệt Tiêu Nội Lực Dân Tộc

Đặng Chí Hùng (Danlambao)

Kính thưa bạn đọc, qua những phần trước tôi đã chứng minh ông Hồ làm chư hầu, bán nước và âm mưu Hán hóa toàn diện Việt Nam. Nhưng còn một việc nữa ít được chúng ta trước đây quan tâm đó là âm mưu: Triệt hạ dân tộc của ông Hồ và Trung cộng.

Tại sao lại nói vậy, vì bản thân Trung cộng dùng ông Hồ với hai mục đích. Mục đích thứ nhất của Trung cộng là nhuộm đỏ chủ nghĩa cộng sản tại Việt Nam, lấy được đất đai, biển đảo và đồng hóa nhân dân Việt Nam dưới sự đồng tình từ phía cộng sản Việt Nam mà đại diện là ông Hồ. Nhưng chúng ta thử đặt thêm một câu hỏi ngược lại thì sao: Tại thời điểm trước và trong chiến tranh nội chiến Việt Nam, Trung cộng không dám chắc là phe của cộng sản sẽ giành thắng lợi thì họ sẽ đạt mục đích gì ở Việt Nam nếu phe cộng sản bị thua? Đó chính là nội dung bài viết này.

Âm Mưu Triệt Hạ Sinh Lực, Tài Nguyên Của Trung Cộng Giành Cho Việt Nam:

Đã từ ngàn đời, giặc Tàu luôn muốn đô hộ Việt Nam nhưng không thực hiện được. Quân xâm lăng đều phải cuốn gói về nước trong thất bại nhục nhã với những Chi Lăng, Bạch Đằng lừng lẫy của dân tộc Việt Nam. Trung quốc sau khi được thống nhất dưới bàn tay của đảng cộng sản hiểu điều này. Trung cộng với tư tưởng bành trướng nhưng hết sức thâm hiểm đã muốn triệt hạ sinh lực và tài nguyên của Việt Nam chúng ta nhằm đạt được mục tiêu: Triệt tiêu nội lực của dân tộc Việt Nam! Và sau đây là những hành động cụ thể chứng tỏ âm mưu của Trung cộng trong việc Triệt hạ nội lực của Việt Nam.

Thứ nhất, trên trang của học viện Hành chính quốc gia Việt Nam tại Hà Nội có tên: hanhchinh.com.vn có một bài viết nói về phát biểu của tướng Nguyễn Trọng Vĩnh - nguyên Đại sứ đặc mệnh toàn quyền Việt Nam tại Trung Quốc từ năm 1974 đến năm 1987. Trong bài viết có đoạn tướng Vĩnh phát biểu: *“Giúp nhiều như vậy, một mặt họ bắt ta phải hàm ơn, phải đi theo; mặt khác, buộc ta phải lệ thuộc họ về phụ tùng nguyên liệu. Vì vậy họ tiếp tục giúp ta về tiền và vật chất mãi đến khi chúng ta giải phóng hoàn toàn miền Nam...”*

“Sau khi ta ký hiệp định Giơ-ne-vơ, nước ta chia làm hai miền, Trung Quốc gợi ý ta xây dựng miền Bắc trước và thực hiện trường kỳ mai phục ở chiến trường miền Nam. Ý đồ là giữ chúng ta luôn ở thế yếu thì họ mới dễ khống chế (vì ta chỉ có một nửa nước). Họ không muốn ta hoàn toàn giải phóng miền Nam, thực hiện thống nhất toàn vẹn lãnh thổ, trở thành một nước mạnh tuyệt khỏi tay Trung Quốc...”

“Sau Tết Mậu Thân, khi Mỹ dao động quyết tâm, ta cũng thấy có thời cơ thương lượng, thì Trung Quốc không muốn ta đàm phán mà muốn ta “đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng” vừa để cho ta kiệt quệ vừa để Mỹ sa lầy phải tìm đến Trung Quốc.”

(Links: <http://www.hanhchinh.com.vn/forum/showthread.php?t=33483&page=1>)

Qua 3 đoạn trích lời của một vị tướng của Quân đội Nhân dân cộng sản, là người nằm trong guồng máy của đảng, chúng ta thấy Trung cộng đã muốn kìm hãm sự phát triển của Việt Nam và muốn chia đôi đất nước dẫn đến chiến tranh huynh đệ tương tàn. Chính câu nói “Trung quốc muốn đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng” đã nói lên âm mưu của Trung cộng. Ngoài vấn đề lấy đất, lấy biển thông qua vũ khí (đã chứng minh ở phần 2 và 3) thì Trung cộng muốn bản thân người Việt chúng ta đánh nhau, suy yếu cả nhân lực và tài nguyên.

Thứ hai, trong cuốn sách “Sự thật về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua” của Nhà xuất bản Sự Thật công bố 14/10/1979, phụ trách bản thảo đưa in là Phạm Xuyên và Đinh Lai có đoạn:

“Trong chiến lược toàn cầu của những người lãnh đạo Trung Quốc, nếu họ coi Liên Xô và Mỹ là những đối tượng chủ yếu cần phải chiến thắng, thì họ coi Việt Nam là một đối tượng quan trọng cần khuất phục và thôn tính để dễ bề đạt được lợi ích chiến lược của họ.”... Đường vẽ chấm là “biên giới” của Trung Quốc theo quan điểm bành trướng, những vùng đánh số là những lãnh thổ mà nhà cầm quyền Bắc Kinh cho là đã bị nước ngoài “chiếm mất” bao gồm: một phần lớn đất vùng Viễn Đông và Trung Á của Liên Xô (số 1, 17, 18), Át Xam (số 6), Xích Kim (số 4), Butan (số 5), Miến Điện (số 7), Nêpan (số 3), Thái Lan (số 10), Việt Nam (số 11), Lào, Campuchia...” và Chủ tịch Mao Trạch Đông còn khẳng định trong cuộc họp của Bộ Chính trị ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung Quốc, tháng 8 năm 1965:

“Chúng ta phải giành cho được Đông nam châu Á, bao gồm cả miền nam Việt Nam, Thái Lan, Miến Điện, Malaysia và Singapore... Một vùng như Đông nam châu Á rất giàu, ở đây có nhiều khoáng sản... xứng đáng với sự tốn kém cần thiết để chiếm lấy... Sau khi giành được Đông nam châu Á, chúng ta có thể tăng cường được sức mạnh của chúng ta ở vùng này, lúc đó chúng ta sẽ có sức mạnh đương đầu với khối Liên Xô-Đông Âu, gió Đông sẽ thổi bạt gió Tây...”

Rõ ràng đoạn trích này của người cộng sản Việt Nam cho thấy họ phải công nhận Trung cộng muốn “khuất phục” Việt Nam mà bao đời họ đã không làm được. Trung cộng tự coi Việt Nam là một phần của họ. Cuốn sách này lại đề cập tiếp: *“Trong cuộc gặp giữa đại biểu bốn đảng cộng sản Việt Nam, Trung Quốc, Ấn Độ và Lào tại Quảng Đông tháng 9 năm 1963, thủ tướng Chu Ân Lai nói: “Nước chúng tôi thì lớn nhưng không có đường ra, cho nên rất mong Đảng Lao động Việt Nam mở cho một con đường mới xuống Đông nam châu Á”.*

Để làm suy yếu và nắm lấy Việt Nam, họ ra sức phá sự đoàn kết giữa ba nước ở bán đảo Đông Dương, chia rẽ ba nước với nhau, đặc biệt là chia rẽ Lào và Campuchia với Việt Nam. Đồng thời họ cố lôi kéo các nước khác ở Đông nam châu Á đối lập với Việt Nam, vu khống, bôi xấu, hòng cô lập Việt Nam với các nước trên thế giới. Và:

“Trong 30 năm qua, những người lãnh đạo Trung Quốc coi Việt Nam là một trong những nhân tố quan trọng hàng đầu đối với chiến lược của họ, luôn luôn tìm cách nắm Việt Nam. Muốn như vậy, nước Việt Nam phải là một nước không mạnh, bị chia cắt, không độc lập và lệ thuộc Trung Quốc.”

Như vậy âm mưu thôn tính Việt Nam bằng con đường cô lập, và gây chia rẽ và muốn gây nội chiến tại Việt Nam là một cứu cánh cho Trung cộng. Chính những người cộng sản Việt Nam cũng phải nói lên sự thực này. Trung cộng muốn một Việt Nam yếu đuối về cả con người và tài nguyên để họ dễ dàng nắm cổ. Trung cộng rất khôn khéo ở chỗ muốn Việt Nam chia đôi nhưng lại bán vũ khí cho Miền Bắc để gây chiến với Miền Nam. Nam Bắc đánh nhau chính là điều Trung cộng muốn. Chúng ta hoàn toàn có thể kiểm chứng thông tin về cuốn sách đã viết trên website của quân đội Việt Nam (Cộng sản):

<http://www.vnmilitaryhistory.net/index.php?topic=9915.0>)

Thứ ba, trong cuốn sách có tên gọi tạm dịch ra tiếng Việt “Liên Xô- Trung Quốc và Việt Nam, vấn đề chưa được biết” của tác giả người Nga, Ruslan Kobachenko, nhà giáo kiêm nhà nghiên cứu lịch sử Châu Á từng giảng dạy tại đại học Minsk-Nga, ông cũng là đảng viên đảng cộng sản Liên Xô. Cuốn sách này đã được nhà xuất bản Lịch sử của Liên Bang Nga xuất bản năm 1995, có đoạn trong trang 235 như sau: *“Trung Quốc muốn Việt Nam không toàn vẹn và nội chiến. Họ muốn chúng ta (ý nói Liên Xô) phải suy yếu khi đối đầu với Mỹ và Việt Nam là con bài trong tay họ”.*

Điều này cho thấy chính những người cộng sản Nga cũng đã công nhận rằng Trung cộng âm mưu về một Việt Nam suy yếu để họ lợi dụng cho mục đích bành trướng.

Thứ tư, cũng tại cuốn: “Sự thật về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua” của Nhà xuất bản Sự Thật công bố 14/10/1979 có đoạn mà đảng cộng sản Việt Nam cho biết âm mưu và hành động nhằm làm suy yếu nội lực Việt Nam ta:

“Để tăng sức ép đối với Việt Nam, những người lãnh đạo Trung Quốc còn chỉ thị cho sứ quán của họ ở Hà Nội xúi giục, tổ chức người Hoa ở Việt Nam gây rối, chống lại Chính phủ nước Việt Nam dân chủ cộng hòa. Cùng với hàng vạn người thuộc “bộ đội hậu cần” Trung Quốc sang làm đường giúp Việt Nam ở những tỉnh phía bắc từ năm 1965 đến 1968, bọn phản động người Hoa tuyên truyền cho “tư tưởng Mao Trạch Đông” và “cách mạng văn hóa”, xuyên tạc đường lối của Việt Nam, tổ chức các màn lưới gián điệp. Những người cầm quyền Bắc Kinh còn cho những người gọi là “tị nạn cách mạng văn hóa” thâm nhập các tỉnh biên giới phía bắc Việt Nam để làm tình báo và tổ chức các “đội quân ngầm” (Trong cuộc hội đàm cấp cao Việt - Trung tháng 9 năm 1970, Chủ tịch Mao Trạch Đông đã thừa nhận trách nhiệm của Trung Quốc đối với các hoạt động không hữu nghị đó. Tháng 11 năm 1977, Chủ tịch Hoa Quốc Phong lại một lần nữa, thừa nhận như thế.)”.

Rõ ràng âm mưu của Trung cộng nhằm làm suy yếu về con người, tài nguyên, kinh tế... của Việt nam là không thể chối bỏ. Bạn đọc có thể kiểm chứng đoạn trích ở trên qua links: (http://sachhiem.net/LICHSU/NXB_ST/NXBSuThat_3.php)

Kết Luận: Qua bốn dẫn chứng từ chính các vị tướng của đảng cộng sản, sách báo của cộng sản Việt Nam và Liên Xô đã cho thấy âm mưu của Trung cộng trong việc làm suy yếu nội lực của Việt Nam là hoàn toàn có thật. Nhưng có một điều họ phải thực hiện âm mưu đó nhờ ai? Câu trả lời sẽ có ở phần sau đây.

Kẻ Đồng Mưu Với Trung Cộng Triệt Hạ Dân Tộc

Trung cộng đã muốn một mũi tên bắn làm hai đích. Cái đích thứ nhất là Hán hóa Việt Nam (bài 9) và lấy đất biển thông qua công hàm bán nước của ông Hồ và ông Đồng năm 1958. Nhưng nếu họ và cộng sản Việt Nam không chiến thắng trong cuộc chiến phi nghĩa với chính đồng bào Việt Nam thì Trung cộng cũng đạt mục tiêu thứ hai: Làm suy yếu nhân lực và tài nguyên thiên nhiên của dân tộc ta.

Như các bài trước tôi đã chứng minh việc mất Hoàng Sa, Trường Sa, chiến tranh huynh đệ tương tàn và Cải cách ruộng đất, Nhân văn giai phẩm chính là sản phẩm của Trung cộng mà đứng đầu là Mao giao cho ông Hồ thực hiện. Những việc đó gây ra hậu quả thế nào? Việc mất HS-TS là mất đi đất đai chiến lược quân sự, giếng dầu trên biển đông. Việc gây chiến tranh với con số hàng triệu người Việt chết đã đẩy Việt Nam vào hoang tàn và đau thương. Cải cách ruộng đất gây chết người oan uổng và tàn phá nền nông nghiệp Việt Nam. Còn Nhân văn giai phẩm thì lại đánh vào chính tầng lớp trí thức tiến bộ nhất Việt Nam lúc bấy giờ. Tất cả những hành động mà ông Hồ và đảng cộng sản Việt Nam theo lệnh Trung cộng thực hiện đó làm cho nhân lực và tài nguyên kiệt quệ, đạo đức đảo lộn, chất xám bị thổi rữa. Đó chính là điều mà Trung cộng mong muốn về một Việt Nam yếu hèn. Ai đã tiếp tay cho Trung cộng làm việc đó? Đó chính là ông Hồ Chí Minh! Tôi xin chứng minh nhận định của mình sau đây.

Thứ nhất, chúng ta đã được biết tội ác của ông Hồ bán nước, làm chur hầu, tội đồ trong Cải cách ruộng đất, Nhân văn giai phẩm qua các bài trước. Vậy thì đây là điều đầu tiên khẳng định việc ông Hồ làm tay sai cho Trung cộng làm suy yếu Việt Nam. Chắc tôi không cần nhắc lại bạn đọc cũng thấy sự thật về những hành động theo kiểu “*Đánh cho Liên Xô, cho Trung quốc*” của ông Hồ khi làm tay sai cho Trung cộng.

Chính tướng Vĩnh trong bài phát biểu tôi đã trích dẫn ở phần trên đã phải kêu lên:

“Lược lại một đoạn lịch sử quan hệ Trung Quốc - Việt Nam, thì thấy: ngay từ những năm 50 của thế kỷ 20, khi hai nước còn “hữu hảo” lắm, thì họ đã muốn chinh phục ta bằng lý luận tư tưởng Mao Trạch Đông qua nhiều con đường như sách báo, các đoàn cổ vấn, các mối quan hệ qua lại... Ta cũng có thời kỳ bị ảnh hưởng về lý luận tư tưởng đó. Bằng chứng là lúc đó trong trường Đảng của ta còn có chương trình học tư tưởng Mao Trạch Đông và trong thực tiễn cũng làm nhiều việc theo cách của Trung Quốc như việc cải cách ruộng đất đấu tố địa chủ hoặc

việc chinh đốn tổ chức cũng tổ chức đấu tố “phản tỉnh” trong nội bộ”.

Thứ hai, ông Hồ là một đảng viên của đảng cộng sản Trung quốc không phải là một mà những hai lần. Chúng ta hẳn chưa quên bài thơ “Cứu Trung quốc là cứu mình” tôi đã gửi đến trong phần 9 của ông Hồ. Điều đó minh chứng cho thấy ông Hồ yêu Trung quốc hơn cả Việt Nam. Và qua sách báo của đảng cộng sản Việt Nam, chúng ta lại có thể thấy ông Hồ thú nhận mình là đảng viên đảng cộng sản Trung Quốc.

Trên website của sở văn hóa thông tin tỉnh Nghệ An có tên: vanhoanghean.vn. Trong một bài viết có tên: “Chủ tịch Hồ Chí Minh và Trung Quốc trong những năm 1959-1969” của tác giả Tô Vinh có đoạn:

“...ở bài viết này (báo Nhân Dân, 1/7/1961, số 2.658), Hồ Chủ tịch cho biết Người đã hai lần đứng trong hàng ngũ Đảng CSTQ. Một lần trong những năm 1924-1927, với chức danh là “tuyên truyền đối ngoại”, viết bài về Đảng CSTQ cho một bài báo bằng chữ Anh và, một lần, vừa là binh nhì trong Bát lộ quân, vừa là Bí thư chi bộ của một đơn vị ở Hành Dương (HCM, TT, T.10, tr. 365-368. NXB CTQG, H. 2002). ...”

(Links: <http://vanhoanghean.vn/van-hoa-va-doi-song/cuoc-song-quanh-ta/2609-chu-tich-ho-chi-minh-va-trung-quoc-trong-nhung-nam-1959-1969.html>).

Đoạn trích trên của tác giả cộng sản, ông ta lấy tất cả các tư liệu chính thức của đảng cộng sản như Hồ Chí Minh toàn tập, báo nhân dân... đã cho ta thấy chính ông Hồ công nhận ông ta là một đảng viên đảng cộng sản Trung quốc. Vấn đề được đặt ra ở đây là một người được ca tụng là yêu nước, thậm chí tự nhận yêu nước như ông Hồ tại sao lại không chỉ một lần mà những hai lần là đảng viên ĐCS Trung Quốc?. Rõ ràng điều này và bài thơ nói trên cho thấy ông Hồ chính là một tay sai của đảng cộng sản Trung quốc tại Việt Nam. Vậy thì một tay sai của ĐCS Trung Quốc không có lý do gì không làm việc có hại cho Việt Nam và có lợi cho Trung cộng.

Thứ ba, trong cuốn sách của tác giả Hà Cẩn (Viện văn học Trung quốc), đó là cuốn sách được in năm 1997 và tái bản năm 2000 với tiêu đề tạm dịch sang tiếng Việt: “Mao chủ tịch của tôi” bởi nhà Xuất bản Trung ương Trung quốc. Cuốn sách dày 438 trang có đoạn trang 154 nói về quan hệ với Việt Nam. Đoạn đó có đoạn tạm dịch như sau: “Việt Nam sẽ chỉ yếu đi nếu họ cứ tiếp tục chiến tranh và bất ổn liên miên. Trung Hoa tin rằng Hồ Chủ tịch biết điều này chỉ có lợi cho chúng ta. Nhưng Mao chủ tịch cũng tin tưởng Hồ Chủ Tịch sẽ làm đúng nghĩa vụ của mình.”

Chúng ta nên chú ý tác giả Trung cộng này viết. Rõ ràng ông ta khẳng định ông Hồ và ông Mao đều hiểu rõ về nhau. Nhưng ông Hồ được ông Mao tin tưởng “sẽ làm đúng nghĩa vụ”. Nghĩa vụ đó là gì? Đó chính là việc thực hiện âm mưu làm suy yếu nội lực Việt Nam. Rõ ràng ông Hồ đã được ông Mao giao cho nhiệm vụ cần phải thực hiện để làm suy yếu Việt Nam và ông Hồ do tham quyền lực (nếu thắng) và cũng để thực hiện nhiệm vụ của mình đã gây cho Việt Nam biết bao đau thương trong chiến tranh Nam Bắc.

Thứ tư, Sau thế chiến thứ 2, các quốc gia Anh, Pháp... trong khối Liên Hiệp Quốc đã đồng ý trao trả lại quyền độc lập tự do cho các quốc gia như Malayxia, Indonesia, Phillipine, Ấn Độ, cũng như các quốc gia Phi Châu, Nam Mỹ. Trong khi đó ông Hồ lại phát động cuộc chiến tranh chống Pháp (Tôi sẽ có bài chứng minh cụ thể sự thật về chống Pháp và cách mạng tháng 8 sau này). Đây là một cuộc chiến tranh không cần thiết. Cuộc chiến tranh này có sự trợ giúp của quân đội Trung Quốc. Đây cũng là một mưu đồ đen tối của Trung Quốc, để chia đôi đất nước Việt Nam sau này. Như vậy cho thấy ông Hồ ngoài âm mưu nhuộm đỏ vì quyền lực cũng thực hiện luôn âm mưu làm suy yếu nội lực Việt Nam mà Trung cộng mong muốn.

Thứ năm, Cũng là một cuốn sách của nước ngoài - cuốn sách của tác giả Nga Ruslan Kobachenko tôi đã giới thiệu ở trên. Trong cuốn sách của mình ông ta viết tại trang 298, tạm dịch như sau: “Trung quốc có lợi hơn cả trong cuộc nội chiến ở Việt Nam. Họ vừa có lợi trong việc ăn cắp kỹ thuật sản xuất pháo, xe tăng của chúng ta khi những chuyến hàng gửi đến Hà Nội luôn bị giữ lại Trung Quốc hàng năm trời trước khi đến Việt Nam. Ngoài ra, sự kiệt quệ do nội chiến ở Việt Nam cũng chính là điều mà Trung Quốc mong muốn. Đồng chí Stalin nghĩ Hồ Chí Minh biết điều này nhưng ông ta dường như chỉ nghe theo lời của Mao Trạch Đông”.

Đây là một bằng chứng cho thấy, ngay cả Stalin và Liên Xô cũng biết ông Hồ nghe theo lời chỉ đạo của Trung cộng để làm suy yếu Việt Nam. Stalin biết ông Hồ hiểu điều đó nhưng ông ta vẫn làm theo lệnh Trung cộng.

Thứ sáu, ông Hồ đã tuyên bố: “*Nước Việt Nam là một, sông có thể cạn, núi có thể mòn, song chân lý ấy không bao giờ thay đổi.*” Nhưng thật bất ngờ, chính ông Hồ đã đặt bút ký ngay vào Hiệp Định Geneve, ngày 20 tháng 7 năm 1954, chia 2 lãnh thổ của Việt Nam ở vĩ tuyến 17 trong khi chưa có trưng cầu ý kiến của toàn dân. Việc tự động ký chia đôi đất nước, bất luận là vì lý do gì thì kẻ đó mang tội phản quốc, hay bán nước. Đây là việc làm rất đúng với âm mưu, đường lối của Trung cộng đặt ra nhằm làm suy yếu Việt Nam.

Trung cộng lúc nào cũng muốn Việt Nam mình chia đôi như đã trích dẫn ở trên, chúng ta mất đi sự đoàn kết, để có thể dễ dàng thôn tính về sau. Chính Bác sĩ Trần Văn Đỗ, cựu Bộ Trưởng Ngoại Giao của Việt Nam, lúc đó làm trưởng phái đoàn đại diện Quốc Gia Việt Nam ở Geneve, ông nhất định không ký vào Hiệp Định Geneve, ông bật khóc, và đưa ra một tuyên bố: “*Chính phủ Việt Nam yêu cầu Hội nghị ghi nhận một cách chính thức rằng Việt Nam long trọng phản đối cách ký kết Hiệp định cùng những điều khoản không tôn trọng nguyện vọng sâu xa của dân Việt. Chính phủ Việt Nam yêu cầu Hội nghị ghi nhận rằng Chính phủ tự dành cho mình quyền hoàn toàn tự do hành động để bảo vệ quyền thiêng liêng của dân tộc Việt Nam trong công cuộc thực hiện Thống nhất, Độc lập, và Tự do cho xứ sở.*”

Rõ ràng, đây là chuyện nội bộ của người Việt Nam, không một nước nào có quyền chia cắt lãnh thổ ở vĩ tuyến 17, tại sao Hồ Chí Minh đã làm chuyện đó? hay đó chính là nhiệm vụ ông ta được Mao giao cho để làm suy yếu Việt Nam. Hành động ký hiệp định chia đôi đất nước chính là điều cho thất sự thật về con người tay sai làm suy yếu nội lực, chia rẽ Việt Nam của ông Hồ cho Trung cộng.

Thứ bảy, ngay sau khi chia đôi đất nước vừa xong, Hồ Chí Minh lại phát động: “Dù có đốt cả dải Trường Sơn cũng phải giải phóng miền Nam”. Thay vì làm việc như Đông Đức, Tây Đức, họ biết yêu dân yêu nước, ngày nay họ thống nhất thành một nước Đức hùng mạnh mà không phải trả một giọt máu. Ngay cả Hongkong và Trung quốc cũng vậy, họ cũng thống nhất với nhau mà không đổ một giọt máu. Nhưng, Hồ Chí Minh thực hiện cuộc chiến phi nghĩa với hậu quả là 3-5 triệu người Việt đã chết vô nghĩa. Và đúng như ông ta nói, tài nguyên cạn kiệt, rừng bị tàn phá, đất nước mang nợ nần. Kết quả đó còn ảnh hưởng đến ngày nay. Tại sao lại phải có cuộc chiến phi nghĩa “Một nước nghèo nàn lạc hậu đi giải phóng cho nước giàu có hơn, dân sướng hơn?!” (như đã nêu ở phần 3). Chỉ có lý do đó là vì quyền lực, vì cộng sản của ông Hồ. Nhưng kèm theo đó là việc ông ta gián tiếp tiếp tay cho kẻ thù của dân tộc – Trung cộng làm suy yếu đất nước.

Hồ chí Minh và Chu Ân Lai

Thứ 8, trên trang Sachhiem.net. Đây là một trang của đảng cộng sản Việt Nam có một bài viết về quan hệ Việt Nam, Trung Quốc. Trích từ cuốn “Sự thật về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua” của Nhà xuất bản Sự Thật công bố 14/10/1979 - trích dẫn tuyên bố của Chu Ân Lai với tổng thống Ai Cập A. Nátxe ngày 23 tháng 6 năm 1965:

“Mỹ càng đưa nhiều quân vào Việt Nam thì chúng tôi càng vui lòng vì chúng tôi biết rằng chúng tôi nắm chúng trong tay, chúng tôi có thể lấy máu chúng. Nếu Ngài muốn giúp đỡ người Việt Nam thì cần khuyến khích Mỹ ném càng nhiều lính Mỹ vào Việt Nam càng tốt” (Mô-ha-mét Hát-xe-nen Hây-can: “Những tài liệu từ Cai-rô” Nhà xuất bản Phia-ma-ri-ông, Paris, 1972, tr. 238).

Đây là links của đoạn trích: (http://sachhiem.net/LICHSU/NXB_ST/NXBSuThat_3.php)

Đây là một bằng chứng cho thấy âm mưu thâm độc của Trung cộng được chính miệng Chu Ân Lai phát ra, tại sao thời điểm 1965 đó và cho đến 1968 sau này như lời cụ Vĩnh nói ở trên, ông Hồ không chú ý đến luận điểm đó để tiếp tục gây chiến với Miền Nam. Phải chăng họ biết và thậm chí đã biết rồi nhưng vẫn làm vì ông Hồ và đảng cộng sản muốn được toàn quyền cai trị độc đảng và thực hiện nhiệm vụ triệt tiêu nội lực dân tộc mà Trung cộng giao cho?

Không thể nào nói không biết câu nói trên vì đó là câu nói được công khai trên báo chí, được nói với tổng thống Ai Cập thì không lý do gì ông Hồ và đảng cộng sản không biết. Vậy chỉ có một lý do, ông Hồ phải thực hiện nhiệm vụ của mình với tư cách “Đảng viên đảng cộng sản Trung Quốc” trong cái lốt Tổng Bí Thư và Chủ tịch nước Việt Nam Dân Chủ cộng hòa.

Kết luận: Qua 8 dẫn chứng trên đã chứng minh ông Hồ chính là kẻ làm tay sai cho Trung cộng. Ông ta tiếp tay cho Trung cộng thực hiện âm mưu thâm hiểm của chúng với dân tộc Việt Nam. Sự thật là ông Hồ không phải không biết điều này nhưng ông ta vẫn cố tình làm nhằm nắm thêm quyền lực đỏ và cũng để thực hiện nhiệm vụ của đàn anh Trung cộng giao phó.

Nhận Xét chung:

Trong loạt bài gồm 15 phần của mình tôi dành rất nhiều để nói về mối quan hệ của ông Hồ và Trung cộng. Thực chất vấn đề là ông Hồ chính là một kẻ tay sai cho Trung cộng và có rất nhiều hệ lụy còn ảnh hưởng đến dân tộc ta hiện nay. Chính vì vậy tôi xin khẳng định: Ông Hồ chính là tội đồ toàn diện của dân tộc trong những sự việc với Trung cộng. Ông ta đã bán nước, đã làm chư hầu, âm mưu Hán hóa toàn diện và cuối cùng là thực hiện âm mưu sâu xa giúp Trung cộng nhằm làm suy yếu nhân lực, tài nguyên và đạo đức của nhân dân Việt Nam. Hậu quả mà chúng ta đang nhận được là một nước Việt nghèo nàn, lạc hậu, băng hoại đạo đức và nô lệ cho giặc Tàu.

Có thể thấy rằng, nếu ông Hồ không phải người Tàu (như tôi đã nói rõ quan điểm của mình vì tôi cần thêm thời gian và tài liệu để kiểm chứng) thì ông ta là một người Việt tồi tệ với dã tâm bán nước và làm “tay trong” cho giặc Tàu đưa đến ách nô lệ kiểu mới cho dân tộc. Thâm độc hơn, chính ông Hồ đã khiến cho dân tộc ta đến ngày nay không thể ngóc đầu lên được vì đã chịu quá nhiều mất mát do chiến tranh, mất trí thức... Đó cũng chính là việc làm tiền đề cho sự “ngu hóa”, kìm hãm dân tộc Việt Nam mà Trung cộng đã thực hiện thông qua ông Hồ. Nếu dùng đúng từ ngữ cũng có thể coi ông Hồ như một dạng gián điệp của Trung cộng. Một loại gián điệp cao cấp và quá thâm độc.

Chỉnh sửa và hoàn thiện: 10/07/2012

Đăng Chí Hùng
danlambaovn.blogspot.com

P/S: Kính thưa Ban biên tập Dân Làm báo và bạn đọc!

Loạt bài viết của tôi về “Những sự thật không thể chối bỏ” hoàn toàn dùng những bằng chứng của cả hai phía lẽ dân cũng như lẽ đảng. Tôi chú trọng trích dẫn những bằng chứng lẽ đảng để chứng minh những sự thật mà đảng cộng sản bưng bít bấy lâu nay để lừa bịp dân tộc Việt Nam hòng chiếm thế độc tài cai trị.

Chính vì vậy tôi xin thông báo chính thức, sau khi tôi hoàn thành các công tác thu thập thêm tài liệu và bổ sung, sửa chữa bài viết cùng thu xếp công việc cá nhân, tôi sẽ chọn lọc lại những yếu tố chính yếu để tố cáo Hồ Chí Minh – tội đồ của dân tộc trước toàn thể thế giới. Trong tay tôi hiện có một số tài liệu quý giá nhưng cần phải hệ thống lại. Những sự việc tôi đề cập có thể một số bài viết khác đã đề cập đến, tuy nhiên do tôi có thêm một số tư liệu quan trọng và tổng hợp thêm được các yếu tố lập luận để đi đến quyết định sẽ đưa việc này đến với công luận thế giới không xa. Đặc biệt là chọn lọc để tố cáo tội ác của HCM trước đại hội đồng Liên Hiệp Quốc và tòa án Quốc Tế. Sự thật vẫn là sự thật và tôi tôn trọng sự thật đó. Vì sự thật, vì dân tộc tôi chấp nhận nguy hiểm cho bản thân khi còn ở Việt Nam và như các bạn đã biết với rất nhiều lời đe dọa từ phía lẽ đảng quen thói áp đặt và sợ sự thật, tôi sẽ không dừng bước. Tôi xin khẳng định lại như lời trước đây tôi đã khẳng định trong một bài viết “Tôi sẽ còn viết nữa cho đến khi tất cả sự thật được phơi bày và đảng cộng sản

cùng ông Hồ phải chịu trách nhiệm về tội ác của dân tộc Việt Nam”. Thời gian tôi chuẩn bị còn tùy thuộc vào nguồn tài liệu tôi cần lấy thêm và bổ sung, cùng các lý do cá nhân. Nhưng xin hứa với bạn đọc trong vòng 6 tháng cho đến 8 tháng nữa, tôi sẽ chính thức gửi đơn lên tòa án Quốc tế và Liên Hiệp Quốc về tội ác của Hồ Chí Minh.

Trước hết tôi xin đăng tải dần dần từng bài trong loạt bài này tại Dân Làm Báo. Vì chúng ta đã biết, Dân Làm Báo là tờ báo có uy tín và có số độc giả rất lớn. Đây cũng là một tờ báo đầu đàn trong phong trào dân chủ cho Việt Nam. Qua đây, tôi mong muốn bạn đọc ủng hộ tôi nên đọc rồi phát tán những sự thật này để cho nhân dân ta không còn thần tượng về một kẻ tội đồ dân tộc, phá tan âm mưu của đảng cộng sản Việt Nam. Ngoài ra bản thân tôi mong muốn bạn đọc có nguồn tài liệu quý giá, ý kiến hay cần trao đổi nên thông qua email liên lạc với Dân làm báo để có thể cùng nhau lập thành một nhóm thực hiện việc này. Chúng ta đoàn kết lại ắt sẽ chiến thắng kẻ thù luôn sợ hãi sự đoàn kết và sự thật!

Sau khi kết thúc loạt 15 bài “Những sự thật không thể chối bỏ”, tôi sẽ tiếp tục với loạt bài về những sự thật khác của đàn em ông Hồ như: Trường Chinh, Lê Duẩn, Phạm Văn Đồng... để cho nhân dân ta thêm hiểu về bản chất của những tên tội đồ dân tộc.

Chân thành gửi lời cảm ơn đến quý bạn đọc và Ban biên tập Dân Làm Báo.

Đặng Chí Hùng
danlambaovn.blogspot.com